

‘MIJN APNEU IS GEEN PROBLEEM MEER’

Bastiaan, de andere apneupatiënt...

tekst: Ton op de Weegh

Het prototype apneupatiënt is een man, ouder dan 50 jaar en met flink wat overgewicht. Bastiaan was 29 jaar, toen apneu geconstateerd werd en had (en heeft) een normaal postuur. Tijd om het beeld wat bij te stellen. Tijd om eens te kijken bij die ‘andere’ apneupatiënt.

Bastiaan, nu 41 jaar. Programmeur. Woont in Leiden. Heeft samen met zijn vriendin Lieke drie kinderen (acht, vier en twee jaar). Niets aan hem verraad zijn apneuverhaal. Hij oogt jong, dynamisch. Naast zijn fulltime baan heeft hij nog tijd en energie voor zijn gezin en zijn hobby's, o.a. spelen in een amateur-bigband. Verder wil hij graag anoniem blijven, niet omdat hij zich schaamt voor zijn apneu. ‘Iedereen in mijn omgeving weet het. Op mijn werk, bij de bigband en in familie- en kennissenkring. Ik wil alleen niet, dat als ik over vijf jaar ergens anders solliciteer, men mijn naam googelt en dan de eerste vraag is, hoe het mijn apneu is.’

Twaalf jaar geleden

Hoe anders was het zo'n twaalf jaar geleden. Al in zijn tienerjaren was hij steeds moe. Kon niet uit zijn bed komen, kwam overal te laat. Hij ging scheikunde studeren. Het werd een mislukking. Daarna informatica. Door zijn gebrek aan concentratie en zijn vermoeidheid werd ook dat een teleurstelling. Samen met een schoolvriend startte hij een ICT-bedrijfje. Hij kon het tempo niet volgen, ging drie dagen per week werken. Het werd een martelgang. De huisarts, die hij raadpleegde in verband met depressieve klachten (somberheid), schreef hem antidepressiva voor. Het had een averechts effect.

Diagnose

Zijn vriendin was het, die in de gaten kreeg, dat hij 's nachts stopte met ademen. ‘Daarna is het vrij snel gegaan. Verwijzing van de huisarts, slaaponderzoek en een cpap. Mijn leven kantelde.’ Hij kreeg snel meer energie, zijn ziekteverzuim ging met sprongen omlaag. Hij kreeg werk als programmeur en ging na verloop van tijd weer fulltime werken. De cpap beviel heel goed. Hij heeft nu een klein neusmasker.

Februari 2014

Voor me zit een energieke jongeman, die er jong uitziet voor zijn leeftijd. Hij werkt vol enthousiasme, heeft

‘Ik barst van de energie, maar heb soms geen tijd om dingen aan te pakken...’

energie en tijd voor zijn kinderen. Hij heeft de nodige verbouwingen in huis afgerond. Heeft tijd voor de band (‘met borrel na!’) en speelt regelmatig jamsessies. Hij heeft apneu. ‘Maar dat is geen issue meer. Het apparaat werkt goed. Mijn kinderen weten dat het iets met ademen 's nachts te maken heeft...’ Apneu beïnvloedt zijn leven helemaal niet meer, behalve op vakantie. Hij moet dan wel een kampeerplek met elektriciteit hebben. En op tournee met de band een hotelkamer voor zichzelf. Was hij vroeger iemand die moeilijk zijn bed uit kon komen, nu staat hij elke werkdag om kwart over zes op om alvast wat te werken. Hij heeft dan genoeg tijd om de kinderen naar school te brengen. ‘Vroeger was ik te moe om allerlei dingen aan te pakken, nu barst ik van de energie, maar heb ik soms geen tijd om al mijn plannen uit te voeren.’

Tenslotte

Tijd om met hem samen eens terug te kijken op zijn leven tot nu toe. Hij zit goed in zijn vel. De nare tijd tot de diagnose is helemaal naar de achtergrond verdwenen. Hij geniet van het leven, zoals het hem overkomt. ‘Ik voel me nu zoveel beter. Ik hoef nu niet meer te vechten tegen vermoeidheid en tegen mezelf. Het is goed zo.’ ■